

‘Er rolt wel
weer iemand
anders in’

GUIDO BENSCHOP

Concetta Salvatore (59) is de enige kindergynaecoloog in Nederland die ook is opgeleid als seksuoloog. Een aandachtsgebied waar ze in is gerold.

In 25 jaar heb ik een groot instinct ontwikkeld over wat klopt en wat niet klopt', zegt Concetta Salvatore. De gynaecoloog die al sinds haar opleiding werkzaam is in het AMC en sinds kort ook bij Bergman Clinics in Amsterdam – waar ze een jongemeidenspreekuur heeft opgezet – legde zich al vroeg in haar carrière toe op de endocrinologie en de kindergynaecologie. Daar kwam begin 2000 de seksuologie bij, waarvoor ze de tweejarige postacademische opleiding deed. Salvatore rolde in de kindergynaecologie toen haar voormalig opleider met pensioen ging. Toen nog een kleine tak binnen de gynaecologie, met vooral aandacht voor seksueel misbruik. 'Dat zat nog erg in de taboesfeer en ook artsen vonden het vaak eng en moeilijk. Inmiddels is de zorg voor (vermeende) slachtoffers beter geregeld. Ik houd me nu veel meer bezig met de behandeling van afwijkingen. Een meisje komt bijvoorbeeld op mijn spreekuur, omdat ze 16 jaar is en nog niet heeft gemenstrueerd. Soms is de diagnose DSD (*disorders of sex development*); uiteindelijk is er geen afwijking te zien, maar ze heeft geen baarmoeder en/of eierstokken. Dit vind ik de allermoeilijkste gesprekken; ik zaag de stoelpoten onder iemands jeugd vandaan.' In 2000 begon Salvatore met de opleiding seksuologie, omdat haar leidinggevende wilde dat iemand zich specialiseerde in psychosomatiek. 'Eigenlijk vind ik dat praten over seksuele ervaringen of problemen verankerd zou moeten zijn in ons vak. Ook zonder aanvullende opleiding. Ik neem inmiddels een bredere anamnese af en ik heb een sterkere radar voor onderliggende problemen. Als ik bijvoorbeeld een meisje of jonge vrouw zie met hevige menstruatiebuikpijn, vraag ik of ze ook pijn heeft bij het vrijen. Dat is een typisch beeld voor een hypertone bekkenbodem – en daar kan weer een verleden van misbruik, mishandeling of gepest zijn achter zitten.' De meeste zorgen heeft Salvatore om de jonge meiden, adolescenten, die ze niet ziet op haar reguliere, gynaecologische spreekuren. Met het jongemeidenspreekuur probeert ze daar een laagdrempelige voorziening voor te creëren. 'Ik zie meisjes die verschrikkelijk kwetsbaar zijn en weinig weten over seksualiteit. Meisjes van 14 hebben seksuele omgang, maar ik vraag me geregeld af hoe vrijwillig die seks is. We gaan er als maatschappij al snel van uit dat een seksuele relatie iets positiefs is, ook voor jongeren. Maar soms is er sprake van regelrechte ontucht.' Heel nuchter zegt ze dat als zij haar werk opeens niet meer zou kunnen doen, er wel weer iemand anders in zal rollen. Net zoals dat bij haarzelf is gegaan. Toch geeft ze aarzelend toe: 'Het zal misschien wel jaren duren voordat iemand dezelfde kennis heeft opgebouwd. Maar er moet aandacht voor blijven, want goede seksuele ervaringen zijn een grote bron van geluk.'

Simone Paauw